

Druga adventna nedelja

DRUŽINSKO BOGOSLUŽJE

Zberemo se pri adventnem vencu, ki ga namestimo na prostor, kjer bodo pozneje postavljene jaslice. Bogoslužje začnemo z znamenjem križa, nato preberemo molitev. Med posameznimi besedili lahko pojemo ali poslušamo adventne pesmi.

Razmišljanje ob adventnem vencu:

Božje Dete, ki prihaja, zahteva spreobrnjenje! Zahteva pozornost, zahteva čas, zahteva potrpežljivost. Zahteva ljubezen! In hkrati vse to tudi sam v obilici daje! Božje Dete, ki prihaja, zahteva, da svoje življenje odslej živimo drugače! Božje Dete, ki prihaja je Kristus! Iz leta v leto nam odpre vrata v advent – čas pričakovanja. Kaj torej pričakujemo? Česa si želimo? Kam je usmerjeno naše hrepenenje? Kje je naš zaklad? Nikar se ne zaustavimo v preddverju božjega kraljestva. Ne pričakujemo, da bo Kristus zavladal tukaj in zdaj, da bodo minile krivice in preganjanje in bomo zasedli svoja mesta levo in desno od božjega prestola že na tem svetu.

Božje dete, ki nas čaka na koncu adventne poti, nam govori: "Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali..." Tako pa: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!" Ne sedežev na levi in desni od božjega prestola, te blage volje, tega blagoslova, si pridobimo v adventnem času. To je spreobrnjenje, ki ga zahteva božje Dete: da smo ljudje blage volje. Gospod pride tja, kjer je blagost, kar pomeni: kjer sta ponižnost in krotkost zvezana z vezjo ljubezni.

Prebere oče ali mati:

Markov evangelij 1,4-6

Prišel je Janez in je v puščavi krščeval ter oznanjal krst spreobrnitve za odpuščenje grehov. In prihajala je k njemu vsa Judeja in vsi Jeruzalemčani in so se mu, spovedujoč se svojih grehov, dajali krstiti v reki Jordanu.

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. Zdrava Marija... Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Zdrava Marija... In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Zdrava Marija...

Klic k spreobrnitvi!

Izaija in Janez Krstnik kličeta k spreobrnitvi. Kličeta me, da utihnem v svojem notranjem blebetanju in naredim prostor tišine, kamor bo lahko vstopil Bog. Kako naj pripravim in s čim naj izravnam pot Gospodu? Priznam: s tistim »zapašenim« spreobrnjenjem, s tem, da bom obrnil pogled od sebe h Gospodu. Bom razočaran nad svojo nepopolnostjo? Bom, ampak Bogu hvala za to zdravilo!

O adventu:

Advent je, čas, da se prebudimo in vstanemo: kakor človek, ki se prebudi v zarjo novega dne, kakor sel, ki mu veselo sporočilo daje peruti, kakor izgubljeni sin, ki na dnu svojega obupa odkrije klic Očetove ljubezni. Noč se je premaknila in dan se je približal. Čas je, da odvržemo dela teme in odpremo srce Lúči, ki prihaja z višave: pridi, Gospod Jezus!

Zmolimo desetko rožnega venca: Ki si ga devica v obiskanju Elizabete nosila!

Vsak izmed družinskih članov pove prošnjo s svojimi besedami, drugi odgovarjajo: prosimo te, usliši nas!

Voditelj molitve moli naslednjo molitev:

Pripraviti svoje srce, da se bo kljub mnogim težavam in tegobam znalo vzradostiti ob sestopu Boga iz nebes, ob božjem obisku, ni preprosto. Umiriti se, se odpovedati zunanjim dražljajem in se zazreti v svojo notranjost, pretehtati, kaj v svojem življenju delamo dobro in česa ne, opraviti temeljito spoved, vse to ni po meri današnjega človeka, ki se boji srečanja samega s seboj, ki vedno hlasta po nečem zunaj sebe, ki mu oko zaslepi blišč okrašenih trgovin in mestnih ulic, ki čas zapravi z nakupovanjem daril, ki si zna ušesa zamašiti s slušalkami, iz katerih prihaja bučna glasba, da ne bi slučajno zaslišal glasu svoje vesti, glasu svojega srca. Bog pa prihaja na svet brez hrupa in brez svetlobnih efektov. Krščanstvo s sporočilom božiča prinaša luč – rojstvo Odrešenika, ki pomeni odrešenje za vsakega, še tako bednega, obupanega, prestrašenega, žalostnega človeka. Daje novo upanje, daje tolažbo. Tema se umika svetlobi, strah se umika veselju.

Slava Očetu in Sinu...